

[Finansministeren.]

udtryk for, at det var urimeligt at ophæve fejl-vurderingstillægget. Jeg kan slet ikke give det ærede medlem ret i denne betragtning. Det, der er uoverensstemmelse om mellem ligningsdirektoratet og landsskatte-retten, er jo en fortolkning af reglerne i loven, altså et rent juridisk spørgsmål; der er ikke spørgsmål om, hvorvidt man har vurderet mere eller mindre rigtigt. Dertil kommer jo, at hvis lovforslaget gennemføres i den form, hvori det er fremsat, bliver der i hvert fald ikke på dette område mulighed for en sådan juridisk tvivl om, hvorvidt man skal vurdere på den ene eller den anden måde. Derfor må jeg holde fast på min opfattelse, at der ikke har været nogen grund til at beholde et fejl-vurderingstillæg indenfor denne lovgivning.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Skytte måske ville gå med til, at man ophævede fejl-vurderingstillægget, men ikke var ganske sikker derpå. Jeg ser således på det, at vurderingerne meget sjældent, når man betragter niveauet som en helhed, er for høje; det er vel beskedent sagt at sige, at de i almindelighed er for lave. Efterhånden som vi skrider frem gennem vurderingsperioden, bliver de meget for lave, og når man får bedre vurderingsregler, kan jeg ikke se nogen som helst grund til, at man skal bevare dette fejl-vurderingstillæg. Derimod kan der jo være grund til, som jeg allerede gjorde opmærksom på i min fremsættelsestale, at diskutere, hvorvidt man skal have et konjunkturtillæg, og for dem, der mener, at man skal have konjunkturtillæg, hvorledes dette skal beregnes. Jeg synes nok, at flere af de ærede ordførere, som iøvrigt gik ind for, at man skulle have konjunkturtillæg, kom lidt let om ved selve problemet: hvorledes man skal beregne det; det er nemlig en af vanskelighederne ved et sådant konjunkturtillæg.

Jeg forstår godt de betragtninger, der gøres gældende, og hvorefter man siger, at det er de samfundsskabte værdier, som skal beskattes, mens de værdistigninger, som skyldes ændringer i priserne, altså i kronens værdi, skal holdes udenfor, og jeg tror også, at mange kan være enige med mig i, at den måde, hvorpå man beregner konjunkturtillæggene i dag, i

og for sig ikke tilgodeser den distinktion imellem, hvad der er samfundsskabte værdier, og hvad der skyldes prisstigninger.

Jeg forstår, at det var faldet flere af de ærede ordførere for brystet, ligesom jeg har set det kritiseret i pressen, at jeg har gjort opmærksom på, at det i og for sig ikke var nogen naturlov, at folk, der har anbragt deres kapital i jord, skal have sikret denne kapitalers realværdi, idet der for mange andre kapitalanbringelser ikke findes en sådan sikring. Jeg forstår godt den betragtning, som iøvrigt ofte er fremhævet, at det var rart at få sikret denne realværdi; det var naturligvis rart, om man kunne sikre noget sådant på alle områder, men jeg kan ikke se andet, end at der kan være grund til at gribe ind i det tilfælde, der netop her er tale om, hvor folk, der har anbragt deres værdier i obligationer og sparekasseindskud og udlån i fast ejendom, jo netop får nedsat disses realværdi ved, at grundejerne meget ofte forøger deres kapitalers realværdi på grund af den meget høje normale belåning af de faste ejendomme. Det var et forhold, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen var inde på, og som jeg synes er en ganske stærk motivering for, at man skal være meget betænkelig ved at have et konjunkturtillæg, og at man, hvis man skal have et konjunkturtillæg, nøje må drøfte, hvorledes det skal udformes.

Det ærede medlem hr. Skytte var iøvrigt i princippet enig i, at man skulle have en lovgivning af denne karakter. Jeg ser, at det ærede medlems udtalelser i pressen i dag nærmest bliver udlagt derhen, at man fra radikal side vil lægge en bremse på jordbeskatningen. Det er jo meget interessant, hvis det ærede medlems udtalelser skal forstås på den måde; det må da i alt fald siges at være en anden stillingtagen fra radikal side, end man normalt forventer, når vi herinde drøfter beskatningen af grundværdier; men jeg forstod heller ikke det ærede medlem hr. Skyttes tale på denne måde. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Skytte ville være med til at gennemføre en lovgivning af denne karakter; det ærede medlem var jo også med i den snart berømte flertalsindstilling i grundskyldskommissionens betænkning, hvor der ganske vist var særudtalelser fra forskellige